

Dosarul nr. 2ra- 1565/18

Instanța de fond: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău – L. Lupașco

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – L. Bulgac, S. Gîrbu, G. Dașchevici

DECIZIE

12 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Iulia Sîrcu
Mariana Pitic
Luiza Gafton
Maria Ghervas

examinând recursul declarat de către Ludmila Pogrebneac,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Viorica Reșetnic
împotriva Ludmilei Pogrebneac cu privire la încasarea prejudiciului material și
moral cauzat prin vătămarea integrității corporale și cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a
respins apelul declarat de către Ludmila Pogrebneac, s-a admis apelul declarat de
Viorica Reșetnic, s-a casat parțial hotărârea din 04 mai 2015 a Judecătoriei
Rîșcani, mun. Chișinău,

constată:

La 18 decembrie 2013 Viorica Reșetnic a depus cerere de chemare în judecată, ulterior concretizată împotriva Ludmilei Pogrebneac, prin care a solicitat încasarea prejudiciului material pentru tratamentul minorului suportat până la data de 17 aprilie 2015 în sumă de 16 040, 55 lei și 630 ruble rusești; cheltuielilor pentru schimbarea biletului de plecare în luna august 2013 a soțului, diferență în sumă de 1 524 lei; sumei de 5 000 euro sau echivalentul în lei la momentul executării hotărârii judecătorești, cu titlu de cost a intervenției chirurgicale de transplant xxxxx în Italia, sumei de 1 087,88 euro pentru biletul tur - retur Chișinău - Roma, sumei de 4 044 euro cu titlu de cheltuieli pentru cazarea în hotelul din Italia pe perioada tratamentului minorului pentru 2 persoane, cheltuielilor suportate pentru intervenția chirurgicală din data de 16 aprilie 2015 în sumă de 17 385 lei; prejudiciului moral în sumă de 50 000 euro și a cheltuielilor de judecată pentru acordarea asistenței juridice în sumă de 8 000 lei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 31 august 2013 copilul ei minor xxxxx în vârstă de xxxxx ani, în jurul orei 16.00 se juca cu alți copii în curtea blocului de locuit de pe strada N. Dima 15/1, mun. Chișinău.

În timpul jocului fiul Ludmilei Pogrebneac, xxxxx în vârstă de xxxxx ani, l-a lovit pe fiul său xxxxx cu un băț în ochi, cauzându-i vătămări grave a ochiului.

În urma celor întâmplate xxxxx a suportat mai multe intervenții chirurgicale, iar expertiza medicală a arătat că leziunile corporale sunt grave și prezintă pericol pentru viață.

Viorica Reșetnic a mai menționat că a depus și o plângere în adresa Procuraturii sect. Rîșcani, mun. Chișinău, iar pe marginea acestui caz în privința Ludmillei Pogrebneac, a fost intentat un proces contravențional în baza art. 63 alin. (2) Cod contravențional.

Reclamanta a specificat că în urma cauzării prejudiciului sănătății copilului său, a fost nevoită să suporte cheltuieli pentru tratamentul medical, până la moment în sumă de 16 040,55 lei și 630 ruble rusești, iar ulterior minorul urmează urgent să suporte o intervenție chirurgicală conform certificatului eliberat de Centrul Medical „Ovisus” din data de 16 aprilie 2015 în sumă de 17 385 lei.

Prin acțiunile ilicite ale copilului pârâtei, i-a fost cauzat și un prejudiciu moral manifestat prin starea de stres și dureri fizice, iar suferințele sale cât și a copilului său sunt de nedescris, fiul său era un copil perfect sănătos, nu avea probleme de sănătate, era vesel și foarte inteligent, iar după incidentul tragic, a devenit mai sensibil, în permanență suferă atunci când e nevoie să primească picurători, injecții, este stresat, plânge din cauza durerilor pe care le are deja un timp îndelungat. Din cauza problemelor, reclamanta a indicat că copilul său a mai făcut și xxxxx, răsuflă greu, nu poate dormi și nu se poate odihni, suferă și din motiv că nu se poate juca ca înainte, nu poate să iasă afară, să alerge ca ceilalți copii, nu vede cum vedea înainte.

Viorica Reșetnic a indicat că răspunderea pentru acțiunile minorului o poartă părinții. Respectiv în cazul dat pârâta, lăsându-și afară copilul fără supraveghere, a admis cauzarea prejudiciului sănătății copilului ei, în consecință ea este nevoită să-și trateze copilul, să procure medicamente, să caute posibilități de internare a copilului într-o clinică peste hotare pentru transplant de xxxxx.

Totodată, reclamanta a mai menționat că prețul transplantului de xxxxx într-o clinică din Italia este de 5 000 euro, bani pe care nu îi are, având 4 copii la întreținere. Respectiv starea financiară nu-i permite să acopere această sumă de bani. Mai mult decât atât, din cauza urmărilor grave pe care le-a suportat ea nu are posibilitate de a se angaja în câmpul muncii.

Prin hotărârea din 05 mai 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către Viorica Reșetnic, s-a încasat din contul Ludmillei Pogrebneac în beneficiul Vioricai Reșetnic cheltuielile pentru tratament medical și pentru intervenție chirurgicală în sumă de 33 690 lei, prejudiciul moral cauzat în urma vătămarilor corporale grave stabilite minorului xxxxx în sumă de 30 000 lei și suma de 3 000 lei cu titlul de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice, s-a încasat din contul Ludmillei Pogrebneac în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 1 110,72 lei, în rest, cerințele s-au respins ca neîntemeiate. (f.d. 7, 12-17, vol.II)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 22 martie 2018 a respins apelul declarat de Ludmila Pogrebneac, a admis apelul declarat de Viorica Reșetnic, a casat parțial hotărârea din 04 mai 2015 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, în partea respingerii pretenției Vioricai Reșetnic de încasare a costului intervenției chirurgicale într-o clinică peste hotare și în această parte a adoptat o nouă hotărâre, prin care a încasat din contul Ludmillei Pogrebneac în beneficiul Vioricai Reșetnic suma de 5 000 euro sau echivalentul în lei la momentul

executării hotărârii judecătorești, cu titlul de cost a intervenției chirurgicale de transplant xxxxx în Italia, a modificat cuantumul atribuit cu titlul de cheltuieli pentru asistența juridică de la suma de 3 000 lei, la suma de 5 000 lei, în rest a menținut hotărârea primei instanțe. (f.d.156, 157-165, vol.II)

Împotriva deciziei instanței de apel, la 18 iunie 2018 Ludmila Pogrebneac a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii. (f.d. 169-175, vol. III)

În motivarea cererii de recurs recurenta a invocat că instanțele de judecată au interpretat în mod eronat legea și în acest sens au aplicat eronat normele de drept material, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au o importanță pentru soluționarea cauzei date.

Instanțele de judecată au admis pretențiile Vioricăi Reșetnic și au încasat de la mama copilului minor Ludmila Pogrebneac prejudiciul material, moral și cheltuielile de judecată, motivând că acestea sunt probate și întemeiate, cu ce recurenta nu este de acord din următoarele considerente.

Pentru a admite încasarea prejudiciului material cauzat prin prisma art. 1398 al Codului Civil, instanțele de judecată urmau să stabilească vinovăția copilului minor. La caz, copiii se jucau în curte și accidentul a avut loc întâmplător, fără careva intenții a copilului în vârstă de xxxxx ani, prin urmare vinovăția copilului xxxxx nu există, deoarece vinovăția presupune intenția persoanei. Persoana minoră a săvârșit fapta fără să-și dea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii, nu a prevăzut urmările ei prejudiciabile, nu a dorit survenirea acestor urmări.

De asemenea, instanțele de judecată au admis pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor pentru intervenția chirurgicală urgentă și procurarea medicamentelor, care în opinia recurente nu poate fi pusă pe seama ei, ori suma este exagerată și neîntemeiată, iar argumentul intimatei că a suportat aceste cheltuieli este declarativ, deoarece în bonurile de plată anexate la dosar sunt incluse medicamente care nu au legătură cu cazul litigios.

Cu referire la pretenția Vioricăi Reșetnic referitor la încasarea sumei de 5 000 euro cu titlul de cheltuieli în viitor pentru intervenția chirurgicală de transplant xxxxx într-o clinică din Italia, recurenta a menționat că necesitatea acestor cheltuieli nu a fost probată, deoarece potrivit legislației cu privire la asigurarea obligatorie medicală Guvernul are calitatea de asigurat pentru copiii de vârstă preșcolară; elevii din învățământul primar, gimnazial, liceal și mediu de cultură generală. Luând în considerare faptul că în Republica Moldova sunt autorizate patru instituții medico- sanitare pentru transplant de xxxxx, iar transplantul de xxxxx se efectuează din mijloacele fondului de asigurare medical obligatorie, prin urmare, Viorica Reșetnic are posibilitatea să efectueze intervenția chirurgicală în țară, fără achitarea sumelor nerezonabile, ori copiii minori sunt persoane asigurate.

Nici pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral nu este întemeiată, ori acesta se repară dacă a fost cauzat cu vinovăție, la caz vinovăția copilului xxxxx nu există, mai mult copilul xxxxx este perfect sănătos, vederea este restabilă, nu a fost afectată, copilul frecventează instituțiile școlare, nu are careva dificultăți.

La 20 august 2018 și la 05 septembrie 2018 Viorica Reșetnic, reprezentată de avocatul Vitalie Enachi, a depus referință, prin care a indicat că recurenta în recurs a indicat dezacordul cu hotărârile pronunțate de instanțele de judecată inferioare,

care nu se încadrează în limitele judecării recursului, solicitând respingerea acestuia cu menținerea hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare. (f.d.184-187, 190-194, vol. II)

În conformitate cu art. 434, alin. (1) și (2) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 22 martie 2018, informații privind recepționarea acesteia la materialele dosarului lipsește.

Recursul, depus de către Ludmila Pogrebneac la data de 18 iunie 2018, este depus în termen.

În conformitate cu art. 439, alin. (2) al Codului de procedură civilă după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție prin încheierea din 22 august 2018 a considerat recursul admisibil.

Articolul 441 al Codului de procedură civilă stipulează că în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Conform art. 442, alin. (1) al Codului de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art.445 alin.(1), lit. f) al Codului de procedură civilă instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu criticile formulate în recurs, argumentele expuse în referințe, materialele cauzei și prevederile legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul depus de către Ludmila Pogrebneac parțial întemeiat și care urmează să fie admis din considerentele ce preced.

În conformitate cu art. 118, alin. (3) al Codului de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În speță, instanța de recurs a constatat că la data de 31 august 2013 aproximativ la ora 16:00, copiii minori xxxxx în vârstă de xxxxx ani, xxxxx în vârstă de xxxxx ani și alți copii se jucau în ograda blocului de locuit din strada N. Dimo 15/1, mun. Chișinău în lipsa supravegherii celor maturi.

Într-un moment copilul xxxxx, având un băț în mâna, cu care se juca, a aplicat o lovitură cu capătul acestuia în ochiul stâng al copilul xxxxx, cauzându-i vătămări grave periculoase pentru sănătate.

Instanța de recurs remarcă că prin Ordonanța procurorului privind intentarea procesului contravențional și aplicarea sancțiunii contravenționale din 28 noiembrie 2013, s-a confirmat cazul sus- menționat. Acțiunile minorului xxxxx formal cad sub incidența răspunderii penale, însă în legătură că acesta nu este

pasibil de răspundere penală, s-a intentat procesul contravențional în privința Ludmillei Pogrebneac, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 63, alin. (2) al Codului contravențional, îndeplinirea necorespunzătoare de către părinți sau de către persoanele care îi înlocuiesc a obligațiilor de întreținere, de educare și de instruire a copilului, care a rezultat cu comiterea de către acesta a unei fapte socialmente periculoase, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională în mărime de 25 unități convenționale. (f.d.46-47,vol.I)

În conformitate cu prevederile art. 1406, alin. (1) al Codului civil prejudiciul cauzat de un minor care nu a împlinit 14 ani se repară de părinți (adoptatori) sau de tutorii lui dacă nu demonstrează lipsa vinovăției lor în supravegherea sau educarea minorului.

Instanța de recurs menționează că pentru a surveni răspunderea Ludmillei Pogrebneac pentru prejudiciul cauzat de copilul minor, care nu a împlinit vârsta de 14 ani, urmează de luat în considerare trei condiții și anume: că aceasta nu a executat sau a executat necorespunzător supravegherea minorului; raportul de cauzalitate dintre supravegherea necorespunzătoare și săvârșirea de către minor a faptei ilicite dăunătoare și vinovăția în neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a îndatoririlor ce le revin.

Instanțele de judecată corect au reținut că Ludmila Pogrebneac poartă răspundere civilă delictuală pentru prejudiciul cauzat de către minorul xxxxx, ori prin Ordonanța privind intentarea procesului contravențional și aplicarea sancțiunii contravenționale din 28 noiembrie 2013 s-a constatat că copilul xxxxx la data de 31 august 2013, s-a aflat în ograda blocului fără supraveghere și ca rezultat a cauzat minorului xxxxx vătămări grave. Astfel, Ludmila Pogrebneac nu a executat obligația de supraveghere a copilului minor.

Ca urmare, Ludmila Pogrebneac a fost recunoscută culpabilă de comiterea contravenției. La caz, sunt întrunite toate cele trei condiții pentru a surveni răspunderea delictuală a Ludmillei Pogrebneac și de reparare a prejudiciului cauzat.

Instanța de recurs nu poate reține ca fiind întemeiat argumentul Ludmillei Pogrebneac cu privire la faptul că nu s-a dovedit vinovăția copilului minor xxxxx la cauzarea prejudiciului sănătății copilului xxxxx, ori acest fapt este confirmat prin Ordonanța din data de 28 noiembrie 2013, prin care s-a constatat că acțiunile copilului xxxxx constituie faptă prejudiciabilă prevăzută de art. 157 Cod penal, însă nu poate fi atras la răspundere penală ori la momentul comiterii faptei periculoase nu avea vârsta prevăzută de legea penală, pentru atragerea la răspundere penală. (f.d. 46-47, vol.I)

Viorica Reșetnic pretinde la repararea prejudiciului material pentru tratamentul minorului suportat până la data de 17 aprilie 2015 în sumă de 33 690,55 lei, cât și cheltuielile de tratament în viitor în sumă de 5 000 euro.

Colegiul reține că instanțele de judecată corect au dispus încasarea sumei de 33 690,55 lei din contul Ludmillei Pogrebneac în beneficiul Vioricai Reșetnic, ori aceste cheltuieli au fost confirmate prin bonurile fiscale (cecuri), anexate la materialele cauzei, cât și copiile din cartela medicală și înscrisurile medicilor, care atestă că reclamanta a procurat exclusiv medicamentele prescrise și necesare tratării traumatismelor cauzate copilului xxxxx. Potrivit certificatului eliberat de Centrul medical „Ovisus” copilul necesită intervenția chirurgicală xxxxx. Diagnosticul: xxxxx, suma pentru operație și tratamentul conservativ constituie 17 385 lei. (f.d. 236,vol.I)

Cu referire la pretențiile Vioricăi Reșetnic cu privire la încasarea sumei de 5 000 euro, cu titlu de cost în viitor a intervenției chirurgicale de transplant xxxxx într-o clinică din Italia, instanțele de judecată au adoptat soluții diferite.

Viorica Reșetnic în susținerea acestei pretenții a prezentat concluzia din data de 31 octombrie 2013 a Centrului medical „Ovisus” la stadia incipientă de tratament, potrivit căruia „copilul xxxxx necesită xxxxx. În perspectivă posibil o să fie nevoie de transplant xxxxx și scrisoarea Spitalului Pediatric Copilul Iisus, din Roma din 09 ianuarie 2014, prin care se explică că costul unei intervenții de transplant de xxxxxeste de 5 000 euro. (f.d. 12, 97-98, vol.I)

Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău prin hotărârea din 05 mai 2015 a respins pretenția ca fiind neargumentată, fiind casată în această parte de Curtea de Apel Chișinău, care a reținut că prin prisma prevederilor art. 25, alin. (1) al Legii nr. 411 din 28 martie 1995 cu privire la ocrotirea sănătății Viorica Reșetnic are dreptul să aleagă medicul și forma de asistență medicală, precum și instituția în care se efectuează tratamentul.

În conformitate cu art. 130, alin. (1-3) al Codului de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii.

Studiind materialele cauzei instanța de recurs reține că prin raportul de expertiză medico – legală nr. 212 din 18 mai 2016, efectuat în cadrul judecării apelului, s-a stabilit că actualmente la minorul xxxxx se atestă consecințe xxxxx, iar reieșind din datele investigațiilor oftalmologice în prezent minorul xxxx necesită tratament prin intervenție chirurgicală xxxxx. (f.d. 116-120, vol.II)

Astfel, copilul xxxxx potrivit raportului de expertiză medico – legală, necesită intervenție chirurgicală xxxxx.

Aici, instanța de recurs menționează că xxxxx, care constă în xxxxx și care poate duce xxxxx. xxxx presupune o intervenție chirurgicală, prin xxxxx.

Viorica Reșetnic susține că suma solicitată în mărime de 5 000 euro este necesară pentru intervenția chirurgicală de transplant xxxxx într-o clinică din Italia.

xxxxx este partea anterioară a membranei externe a ochiului, transparentă, de natură epiteliană, nevascularizată, puternic inervată, xxxxx.

xxxx este de asemenea o intervenție chirurgicală care se efectuează, sub anestezie locală și în regim ambulator și constă în xxxxx.

În urma celor relatate, instanța de recurs reține că intervenția chirurgicală xxxxx, care i-a fost recomandată pacientului xxxxx prin raportul de expertiză medico – legală nr. 212 din 18 mai 2016 nu este identică cu intervenția chirurgicală de transplant xxxxx pe care Viorica Reșetnic intenționează să o efectueze la o clinică din Italia și pentru care solicită încasarea costului acestei operații în mărime de 5 000 euro.

Instanța de recurs reține că Viorica Reșetnic deține o confirmare, din data de 04 ianuarie 2014 a Spitalului Pediatric Copilul Iisus, din Roma, de acceptare a executării intervenției combinate cu tratamentul xxxxx, precum și costul acestei

intervenții, dar nici de cum o recomandare medicală a necesității efectuării transplantului de xxxxx.

Totodată, Colegiul reține că din anul 2014 până în anul 2018 operația de transplant de xxxxx copilului xxxxx nu a fost efectuată, nici în afara țării, nici pe teritoriul Republicii Moldova, ori în concluziile medicale după anul 2014 această indicație nu se regăsește, necesitatea transplantului de xxxxx nu a fost confirmată nici în raportul de expertiză medico – legală nr. 212 din 18 mai 2016.

De asemenea, prin răspunsul Ministerului Sănătății nr. 01-9/58 din 17 ianuarie 2015 se confirmă că în Republica Moldova sunt autorizate patru instituții medico-sanitare pentru transplant de xxxx și că persoanelor asigurate transplantul de xxxxx este efectuat din mijlocele fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală. (f.d. 128, vol.I)

Conform art. 4, alin. (4) al Legii nr. 1585 din 27 februarie 1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală Guvernul are calitatea de asigurat pentru următoarele categorii de persoane neangajate cu domiciliul în Republica Moldova și aflate la evidența instituțiilor abilitate ale Republicii Moldova, specificate la alin.(9), cu excepția persoanelor obligate prin lege să se asigure în mod individual: copiii de vârstă preșcolară; elevii din învățământul primar, gimnazial, liceal și mediu de cultură generală.

Iar prin prisma art.11, alin. (1), lit. c) al aceleiași Legi persoana asigurată are dreptul să beneficieze de servicii medicale în volumul și de calitatea prevăzute în Programul unic, indiferent de mărimea primelor de asigurare achitate.

Programul unic cuprinde lista maladiilor și stărilor ce necesită asistență medicală finanțată din mijloacele asigurării obligatorii de asistență medicală și cuprinde următoarele maladii și stări prevăzute în Clasificația Internațională a Maladiilor (CIM), revizia a 10-a a Organizației Mondiale a Sănătății:[...] boli ale ochiului și ale anexelor sale (H00 - H59)[...]

Totodată, instanța de recurs reține că potrivit certificatului eliberat de către Centrul medical „Ovisus” pacientul xxxxx la situația din 16 aprilie 2015 necesită intervenție chirurgicală xxxxxx (f.d. 236, vol.I)

Colegiul reține că implantul xxxx este un implant artificial de xxxxx și nu presupune un transplant de xxx, care este un implant natural de la donor.

Din certificatul anexat la f.d. 12, vol. I, eliberat de Centrul medical „Ovisus” la faza incipientă a tratamentului, la data de 31 octombrie 2013, rezultă că pacientul xxxxx „în perspectivă posibil o să aibă nevoie de transplant de xxxxx”, însă instanța reține că ulterior necesitatea unei astfel de operații prin raportul de expertiză medico – legală nr. 212 din 18 mai 2016 nu a fost confirmată. (f.d. 116-120, vol.II)

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține ca fiind neîntemeiată pretenția Vioricăi Reșetnic cu privire la încasarea sumei de 5 000 euro cu titlu de cost a intervenției chirurgicale de transplant xxxxx într-o clinică din Italia, ori aceasta prin prisma art. 117 al Codului de procedură civilă nu a prezentat probe, prin care să confirme că copilul xxxxx necesită transplant xxxxx.

Prin urmare, instanța de fond corect a apreciat circumstanțele cauzei și a respins ca fiind neprobată pretenția cu privire la încasarea sumei de 5 000 euro, cu titlu de cost a intervenției chirurgicale de transplant xxxxxx într-o clinică din Italia.

Cu referire la pretenția Vioricăi Reșetnic cu privire la repararea prejudiciul moral cauzat în urma vătămarilor corporale grave stabilite minorului xxxxx în sumă de 50 000 euro, instanța de recurs menționează că instanțele de judecată ierarhic inferioare corect au reținut ca fiind parțial întemeiată, ori prin prisma prevederilor art. 1422 în colaborare cu art. 1423 ale Codului civil în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Prin urmare, suma admisă de instanțele de judecată în mărime de 30 000 lei cu titlul de prejudiciu moral, este rezonabilă, reală și echitabilă în raport cu gradului de vinovăție a Ludmillei Pogrebneac mama copilului minor xxxxx, care a fost lăsat fără supraveghere, precum și vinovăția Vioricăi Reșetnic, care de asemenea a lăsat copilul minor xxxxxx, fără supraveghere.

Cu referire la cheltuielile de judecată instanța de apel corect a modificat suma de la 3 000 lei la suma de 5 000 lei, ori prin prisma art. 96 alin. (1) al Codului de procedură civilă și reieșind din specificul acțiunii aceasta este reală și rezonabilă.

În concluzie, instanța de recurs relevă că în cadrul judecării pricinii, instanțele de judecată ierarhic inferioare au creat participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptului la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al Convenției Europene pentru apărarea Drepturilor Omului.

Astfel, având în vedere faptul că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material în raport cu circumstanțele pricinii, a apreciat arbitrar probele administrate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de admite recursul, casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea încasării cheltuielilor de tratament în viitor în sumă de 5 000 euro, cu menținerea în această parte a hotărârii primei instanțe.

Reieșind din cele expuse, în baza art. 445, alin. (1), lit. f) al Codului de procedură civilă Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Ludmila Pogrebneac.

Se casează parțial decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Viorica Reșetnic împotriva Ludmillei Pogrebneac cu privire la încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin vătămarea integrității corporale și cheltuielilor de judecată și anume în partea încasării cheltuielilor de tratament în viitor în sumă de 5 000 euro și în această parte se menține hotărârea din 04 mai 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, prin care această pretenție a fost respinsă ca neîntemeiată.

În rest decizia din data de 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

judecătorii

Tatiana Vieru

Iulia Sîrcu

Mariana Pitic

Luiza Gafton

Maria Gervas